



## Újévi gondolatok

*„Elgondolkoztam rajta, meg akartam érteni, de túl nehéznek tűnt nekem. Végül elmentem Isten szent helyére, és megértettem, hogy milyen végük lesz.*

*... De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet.” Zsolt 73:16-17,23*

Egyedül a múltra tudunk visszatekinteni, valójában a jövőből semmit se látunk. Így lehetetlen okos döntéseket hozni! Hajlunk arra, hogy a keserű tapasztalataink, vagy ellenkezőleg a tapasztalatlanságunk alapján válasszuk meg életünk új irányát. Egy csalódottsággal küzdő, becsapott, reményvesztett ország tisztos polgáraként még az Istent ismerő embernek is feladja a leckét a jövő év elé nézni. Növekvő bizonytalanságban, átverés, becsstelenség, szétzilált lelki és közösségi értékeink romhalmazan, ugyan ki akarna reményteli jövőt építeni? Csak az, aki maga is ebből él? És mi lesz a tisztességes polgárral?

Most nézzük a 2009-es évet egy más irányból. Forduljunk Isten szentélye felé. Nem ingatja meg, nem veszi el tisztaságát és jóságát, nem csorbítja kicsit sem hatalmát, hogy sokan istenfélelem nélkül élnek. Nála nem számít egy év, nekünk az életünk lehet. Kivárja az idők végét, hogy mindenki bizonyítsa, hová akar tartozni. Esélyt ad jóra és gonoszra egyaránt. Annak, aki Őt keresi, viszont kezet nyújt.

Forduljunk Isten temploma felé, hogy meglássuk az értelmét a neki szentelt életnek, a tőle kapott kegyelemnek és ne a múlt év emberi tapasztalatai szerint döntsünk a jövőnkéről, ami egy év, vagy sok évtized egyaránt lehet, de sokkal többről van szó!

Azokra van szüksége az új évben ennek az országnak, akik az igazi jövőt látják, és aszerint élnek tisztességben, bátran és szeretettel. Erő feletti küzdelemre hívunk, ám mégis nemes harcra. Nem emberek és eszmék ellen, hiszen mind elmúlnak, hanem az Istentől elkészített jövőért, ami egyben jelen is.

Az év elején fordulj Isten temploma felé, higgy és láss: Krisztust, az élő, őt kövesd egyedül, és minden lépésedben megnyerted a jövőt!

**Boldog újévet kívánok minden útitársamnak!**

*Újvári Ferenc*

## Új év, új..., új...

A mai embernek jelentős ünnep az új esztendő beköszönte. Pedig ez egy objektív adottság, nem segíthetjük előre az időt, de nem is késleltethetjük. Óramű pontossággal megérkezik, eleget téve az idődimenzió törvényszerűségének, nem is áll meg. A Kinyilatkoztatás épp ezért nem ezt avatja fő ünneppé sem az Ó-, sem az Újtestamentumban. Izrael fiai a csillagok szabályos járása alapján szerkesztették naptárukat. Az év 354 napból állott. Úgy alkalmazkodtak a 365 napos napévhez, hogy a fennmaradó évi 11 napos különbséget 19 esztendő alatt hét ízben szökőhónappal egyenlítették ki. A vallási-polgári év kezdete tavaszi hónapra esett, a gazdasági éve pedig ősze.

Az ember életének korszakait a nemzetségi és a családi élet ünnepeivel jelölték: pl. a házasságkötés (1Móz 29,22kk., Bír 14,10kk.), a halál (1Móz 23,2., 2Sám 1,11kk.). A gazdasági élet is lehetőségeket adott az ünnepekre: pl. juhnyírás (1Sám 25,2-38., 2Sám 13,25-29.). Az év három nagy ünnepe kapcsolódott a földművelő- és a pásztorélet bizonyos alkalmaihoz, de ünnep volt a királlyá tétel, vagy a győzelmekről való megemlékezés is. Új év kezdetének ünnepéről nem olvasunk az Ótestamentumban. Az Újszövetségben Pál apostol beszél az idők ünnepeiről, mégpedig óvja a hívőket: „Senki ne ítéljen titeket ... ünnep, újhoid vagy szombat miatt. Hiszen ezek csak árnyékai az eljövendő Krisztusnak” (Kol 2,16-17.) Viszont az bibliai szellemű gondolkodás, hogy időnk (a hét első napja) kezdete, jövedelmünk első tizede, a termésünk első zsengeje (őszi hálaadónap) az Úré, mert Vele közösségben élünk, és azokkal is, akik a Krisztusban elnyert kegyelem által testvéreink. Ezen az elven szenteljük az Úrnak az év első napját is, hogy vele induljunk az új évre és oltalmáért, áldásáért könyörögjünk az előttünk lévő idő-út ismeretlen újabb szakaszáért.

Ezért nem a nagy fogadkozások, ígérek, új kezdek és hasonló elhatározások ünnepe a hívő ember számára az új év. Ezekre marad még másik 364 nap az évből, amely ebből a szempontból ugyanilyen fontos, elhatározások bármikor tehetők. Ha valaki mégis az új évet akarja ilyen módon is ünneppé tenni a maga, vagy szerettei számára, tegye, hasznára válik.

Szabad úgy is átélnünk az Úrral való évkezdeti közösségünket, hogy az új lehetőségek meglátásához kérünk jó lelki szemeket, meglátni „az előre elkészített jó cselekedeteket”. Így nem suhannak el mellettünk a ránk váró feladatok, szolgálatok, hanem kegyelmével és Szentlelke erejével felvértezve valóban azok javára élünk, akik körülvesznek bennünket, „Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” (Rm 8,19.). Így bizonyára közelebb kerülünk a Krisztus véleményéhez, aki szerint ha „valakivel megtettétek a legkisebbek közül, velem cselekedtetek”. A mindennapok apró feladatai nem látványos, ünnepelt események. Mégis ezekben dől el az Úr iránti engedelmisségünk. Sokszor elgyengülünk a figyelésben, a következetes szolgálatban és ellensúlyozására kérünk erőt az új év kezdetén onnan és Attól, Aki képes ezt adni. Így tudjuk biztatni is egymást a régi szóképpel:

**B**ízzad **Ú**jra **É**letedet **K**risztusra

Kiss Emil

## ÚJÉVI KÉRÉS

Lelkem egy kérés tölti be mostan:  
Add Uram, hogy a jövő napokban  
legyen majd időm... a Te számodra,  
és legyen időm - magamnak - másnak,  
mindig azoknak, akik az úton  
énvelem járnak.

A te számodra? - Nem kérem így, nem.  
Hagyd szomjú kelyhem beléd  
merítenem

Te örök forrás: Ajándékozz meg  
Te engem egy mély leheletével  
Szentséggel teljes örök idődnék.

Lecsendesülve, beléd merülve  
magam számára is jut idő majd:  
kicsit megállni,  
magamba szállni,  
kéz összetenni, gyűjteni, venni,  
mélyebbre jutni, csendben is lenni.

Akkor, csak akkor leszek majd gazdag!  
Tékozló kézzel lesz amit adjak!  
Másoknak áldás így lehet utam.  
Így kéred időt új évre, Uram.

*ford.: Túrmezei Erzsébet*

## A Z Ú J F Ü Z E T

Betelt a régi füzetem.  
Ma este megnézegetem,  
és holnap újat kezdhetek:  
háromszázhatvanöt lapos,  
ugyanilyen új füzetet.

Lemásolnám most szívesen  
a régit, de nem tehetem.  
Marad már, amilyen marad.  
Ott a Mester kezével írt  
sok "láttam" a leckék alatt.

Sorakozik nem egy lapon  
félig végzett feladatom...  
a rendetlen, elégtelen...  
És ezt a régi füzetet  
vizsgára vinni kell velem.

De holnap újat kezdhetek:  
ugyanilyen új füzetet.  
Tiszták, fehérek a lapok.  
Nem szeretném elrontani  
Holnap már abba írhatok.

Talán, ha jobban figyelek,  
ha eztán korábban kelek,  
frissebb leszek, igyekszem,  
rendesebb lesz a feladat  
és ügyesebb lesz a kezem.

Tollat fogok és leírom,  
- ragyog a név a papíron -:  
"Jézus nevében kezdem el".  
Tudom, hogy rest és rossz vagyok,  
s úgy érzem, félni mégse kell.

Háromszázhatvanöt lapon  
a leckét vele írhatom,  
ő vezeti gyenge kezem.  
"Jézus nevében kezdem el."  
Jézus nevében végezem.  
*Túrmezei Erzsébet*



## KITÁRUL A BEZÁRT KAPU

Amikor éjfélkor befejeződik az ó-  
esztendő, és mielőtt átlépnénk az újba,  
- úgy tűnik, mintha bezárt kapu előtt  
állnánk. Feltesszük a kérdést: - vajon  
mit hoz az újesztendő, - mit rejteget  
számunkra a jövő? Jó lenne  
beletekinteni, hogy mit várhatunk:  
boldogságot, örömet, vagy  
csalódásokat, bánatot, esetleg  
betegséget hoz majd? - Tele vagyunk  
várakozással, kérdésekkel...

*A jövő nem válaszol, - de jó lenne-e előre tudni, hogy mi vár ránk és mire számíthatunk? - Ha előre tudnánk sorsunkat, meginognánk terveink, tervezgetéseink közepette, kétségbeesnénk...*

*Az Újesztendő napján kitárul a "kapu", a jövő felé - és mi, emberek belépünk rajta. Bizakodva kívánunk egymásnak boldog újévet.*

*A hitben élő ember számára egyértelmű: "Uram, minden új nap, minden új év a Tied!" - Nincs okunk a félelemre, hiszen van, Aki életünket, útjainkat irányítja, vezeti : ő a mi mennyei Atyánk! - Hittel, bizalommal elmondhatjuk: "Azoknak, akik Istent szeretik, MINDEN javukra van. B.U.É.K.*

*Husza Tiborné*

## ÚJ NAPOK FELÉ

**Minden nap nem lehet mosolygó  
nyár,  
se minden óra csupa napsugár.  
De a legborúsabb nap is lehet  
csupa Istenbe vetett bizalom  
és csupa szeretet.**

*Haluszka Margit*

## Kívánság

**Szeretnék fény lenni, krisztusi példa  
A családban, munkahelyen, egész  
környezetemben.  
Szeretnék só lenni, tanítvány, minta,  
Ahol csak megfordulok múltó életemben.**

**Sajnos nem mindig ez a valóság.  
A bűn sokszor legyőzi szívem,  
De Jézus vérében van mindenre váltság,**

**Így folyton megújít a megmentő Kegyelem.**

**Törekszem Hozzá hasonlónak lenni.  
Ha olykor elbukok vagy Tőle lemaradok,  
Igyekszem szent kezét erősebben fogni,  
És hiszem azt, hogy Vele, egykor célba  
jutok.**

**Hadd legyen személyem áldás, világosság,  
Áradjon belőlem hit, szeretet, jóság.  
Legyen mértékem az Igazság Igéje,  
Töltsön be teljesen Isten áldott Lelke!**

**Add meg ezt számomra kegyelmes Istenem,  
Hatalmas erőd járja át a lelkem.  
Vigyázz mindenemre, mutass irányt nekem,  
Formálj irgalmaddal, tarts meg szeretetben!**

*Mátis Kelemen*

## MIT HOZOTT A POSTÁS?

**Egy nagy bérházban a kapu alatt egymás mellett sorakoznak a levélszekrények. A ház lakói kivétel nélkül mind érdeklődéssel fordulnak a maguk szekrénye felé. - Mit hozott a postás? A régen várt levelet? Vagy egy születésnapi üdvözlöt? Vagy gyászjelentést? Fizetési meghagyást? Üzleti reklám, szerelmeslevél, aggodó érdeklődés, kellemetlen hír, váratlan, kedve látogatás bejelentése húzódhat meg a borítékban. Egy levél néha olyan helyzetet teremthet, amely az egész életet teljesen kizökkenti a maga megszokott rendjéből, menetéből. Senki nem marad érdektelen, akármit hozott a posta. - Valaki gondol rád, érdeklődött utánad, jelét adta annak, hogy szeret. Isten is gondol reád, érdeklődik utánad, jelét adja annak, hogy szeret. Üzent neked. Írt neked. Olvastad már, hogy mit üzen?**

**Válaszoltál már neki? Akihez Isten üzenete érkezett, az életének legnagyobb alkalmához érkezett. Annak egész élete megváltozhat, új irányt vehet, megtelhet értékkel, tartalommal.**

- Isten üzen neked: új év kezdete új életet jelentsen neked: új alkalmat, új szívet hozzon. Ne szalaszd el ezt az alkalmat! - közreadta: Huszta Ani

## Új év

Új évben új szívet, tette  
készet, hívet,  
jóra alkalmasat, hogy  
meghallja szavad  
s másokat is hozzon, vígan  
toborozzon  
Orcádat csodálni:  
imádkozva állni!

Kárász Izabella

## IDŐM A TE KEZEDBEN

*Mivel időm ott van hű kezében,  
egyetlen nap sem múlik el felettem,  
mit ki nem mért, Uram, szereteted!*

*Minden aggódást elfeledhetek,*

B. Butsher

## GONDOLATOK

- Nem az a döntő, hogy mi vagy, hanem hogy hogyan vagy az, ami vagy. (Stehr)

- Minél inkább szeretetlen valaki, annál inkább rászorul a szeretetre.

(Közmondás)

- Ha Jézus Krisztust befogadtuk, életünk új kezdete és minden képzeletet felülmúló lehetőségek előtt állunk. (Thielicke)

- Nem kell messze kalandoznod, hogy Istent keressed. Jézus nincs messze tőled - ott áll az ajtód előtt és vár. Ő ezerszer inkább kész betérni hozzád, mint te kész vagy őt bebocsátani.

(Tauler János)

- Szeretet nélkül teher vagyunk önmagunk számára is - szeretet által képesek vagyunk mások terhét hordozni. (Bodelschwingh)

## TE VAGY AZ ELJÖVENDŐ?

*Akik csütörtökön ott voltunk a Nyugdíjas Klubon, elmondhatjuk, hogy sok Adventet átéltünk már, külsőségeivel és bensőséges hangulatával együtt. A külső dolgok, melyek az ünnepek velejárói általában rendben vannak, de a belsők nem mindig. Győri Kornél Testvér volt a vendégünk most, s a Lukács 7.18-23 versei alapján beszélt bemerítő Jánosról, és saját életéről. Megjegyezte apósa bölcs mondását, hogy az öregséghez nagy alázat kell és így mindent, - ezt is tanulással sajátíthatjuk el. A várakozás mindig mást jelent. Sokszor másként alakulnak a dolgok, mint ahogyan vártuk. A mostani válságos időben talán sokan várják a "víg esztendőt". A várakozásunk közben a lelki terheket is nehezebbnek érezzük. Bemerítő János meghirdette Jézus eljövételét, s rámutatott alázatosan: "neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem". Ján.3:30.*

*Jöhetnek az életünkbe "nemszeretem" napok, de Isten segítségével ezeket el tudjuk hordozni. Győri testvér lelkipásztor fia is megköszönte, hogy az élhető hitet megtanulhatta tőle.*

*Sok mindent elérünk talán az életünkben, vagy sok mindent nem, s lehetnek olyan terveink, amiket nem fogunk megvalósítani soha. Mózes nem mehetett be az ígért földjére. Bartók Béla azt mondta, hogy "tele bőrönddel" távozik. Somogyi Imre testvérnek is sok terve lett volna, amit nem tudott megvalósítani. Bemerítő János életében is volt törés akkor, amikor börtönben volt. Mikor pedig a Jordán folyónál prédikált és bemerített, az volt élete csúcspontja. Pál is szenvedett az ál-testvérek miatt, s egyedül érezte magát. A Sátán nem ír le bennünket, fáj neki, hogy nem vele járjuk életünk útját. Sokszor megpróbáltatja a tűrőképességünk is, lehetnek álmatlan éjszakáink, olykor kétely is ólálkodik bennünk. A kísértésekből pedig próbák*

*lesznek, de nemesedhetünk általuk. Bemérito János is kételkedett Jézusban, várta, hogy kijuthasson a börtönből. Júdás emberekhez, papi fejedelmekhez fordult. Péter helyére állt a Genezáret tó partján, mert Jézushoz ment. A Biblia Isten önközlése. Amikor olvassuk, érezhetjük, hogy mi is vele voltunk a hegyen.*

*Jézushoz kell fordulnunk elsősorban, nem holmi elméletek után futkosni! Tanulhatunk mások példájából is. Mikor Győri Testvér bizonyítást tett a börtönben egyik elítéltnak, ő így reagált: - megbékélt a szívem.*

*Az alkalom végén szép, téli képeket láthattunk a vetítővászonon, az Adventi napokról, - egy-egy aforizmával, verssel. Juhász Gyula: Karácsony felé c. versének utolsó sorai így szóltak: " Legyünk hát jobbak, higgyünk rendületlen, s ne csak így decemberben..."*

*Sípos Terézia*

### **Idézetek Gyököcssy Endre: Várakozás a Karácsony csodájára c. könyvéből:**

"Mi egy sokkal könnyebb, kevésbé veszélyes kis határállomáshoz értünk, egy esztendő határára. Határállomáson átmenni mindig - ha teljesen tiszta is a lelkiismeretünk - kis szorongással jár: vajon rendben van-e minden? Mit is viszek ki, nem lesz baj belőle? Egy nagyon eredményes vámtisztól, aki ritkán nézett ki magának valakit, de akkor mindig el is csípett valami csempészárut, egyszer megkérdezték, mi alapján választja ki magának pontosan azt a bőröndöt, amelyben talál valami eltitkolt holmit? Elmondotta - milyen mély igazság -, hogy általában két végletes magatartásra figyel fel: van, aki nagyon mereven, hidegvérrel bámul maga elé, mintegy beletörődve, hogy

lesz, ami lesz, neki már mindegy. A másik típus meg egyfolytában fecseg, kapkod, beszél, szeretne felugrani, szinte elfutna az egész elől. Akik így viselkednek, azok számára a kiemelten gyanús utasok.

Mi sem tudjuk könnyen megúszni, mert az imádságban, vagy istentiszteleten AZ elé járulunk, AKI egyszer azt üzenté a hét gyülekezetnek: "Tudok a cselekedeteidről." (Jel.3:15)

Aki repülővel utazik, tudja, hogy felszállás előtt át kell menni egy folyosón, átvilágítják, és ha a zsebében fémtárgy, vagy bármi fegyvernek látszó holmi van, azt kimutatja rögtön. Az úrasztalánál nemcsak a pisztolyt, hanem a lelki pisztolyainkat, lelki kézigránátjainkat is felfedezik, itt nem lehet olyan könnyen átsétálni! Amiről mi tudunk, arról Ő is tud. Tehát mit kellene tenni?...- Akkor tudunk "átfutni" egyik esztendőből a másikba, ha lerakunk mindent, aminek lerakására kér bennünket Isten. Lerakjuk és máris megyünk tovább, elfelejtve, ami hátunk mögött van. Előre gondolunk, előre nézünk, nem tekingetünk hátra. Aki úgy fut előre, hogy hátranéz, az orra bukik. Lelkileg is. Vagy pánikszerűen elkezd futkározni. Hát futkározol, vagy futni akarsz? Egyszer már jó volna futni. Egy irányba, célegyenest! - Világosan tudni: hová, miért? Terheket letéve....Nem szójáték, hanem komoly dolog: koszorúért lehet futni, kell és érdemes. De koszorúval a fejünkön nem lehet futni. Úgy nem, hogy egyre a koszorúmat nézem: ez vagyok én, ez az én dicsőségem, a glória-koszorúm, úgy futok, hogy le ne potyogjon a fejemről.

Így nem lehet célba érni. Egyedül Jézus Krisztusra tekintve lehet! - Legalább meg lehet próbálni előbbre jutni, célba érni Jézus Krisztussal együtt. Pál világosan és félreérthetetlenül mondja: "Egyet cselekszem, ami mögöttem van azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé."



## A házasságkötés

A házasságot Isten alapította, mint monogám és heteroszexuális kapcsolatot. A házasság egy önkéntes elhatározás, melyben egy férfi és egy nő együttesen döntenek, hogy egy életen keresztül együtt fognak élni.<sup>3</sup> A férfinak csak egy felesége lehet, és a nőnek is csak egy férje. A társ Isten ajándékaént elfogadása, a szülőktől való elszakadás és az egymáshoz való ragaszkodás alapvetően fontos a házasság Isten szerinti megéléséhez. A férj és a feleség szerepe fontos, egyenlő és különböző, amit Isten ígér jól meghatározott. Mivel különbözőek vagyunk, ezt az ördög kihasználhatja, mert ő az Isten szerinti házasságnak is ellensége. Szükséges, hogy az Ige tanítása legyen a mérce *a válságok, válsághelyzetek* megelőzésében és megoldásában. (1Móz 2: 18-22. 1Kor 11:3-12. Kol 3:18-19. Ef 5:21-32. 1Pt 3:1-9.) Az Ige arra enged következtetni, hogy a hívők is átélhetnek kríziseket a házasságban. Azok idején mutatkozik meg valódi jellemünk és kapcsolatunk az Úrral. (1Móz 30:2. 16:5. 2Móz 4:25-26. Gal 6:1). Ezek megoldása bűnbánattal, bocsánatkéréssel, az Ige alkalmazásával, a szentek segítségével történhet. Támogatjuk a segítség igénylését ilyen esetekben. Keresztyén biztonságtételünk megcsúfolása, megrontása (kompromittálása) esetén fenytéket alkalmazunk, amely a szóbeli dorgálástól a házaspár

gyülekezetből való kizárásáig terjedhet (Mt 18:17, 1Kor 5:13, 2Kor 2:11).

Isten tiszteletben tartja az ember döntését a családalapításra, és azt az ő ideig való, földi áldása kíséri. De választottjainak egyedi és örök áldásokat is ígér! A házasság akkor kezdődik, amikor Isten előtt egy férfi és egy nő szövetséget köt. Ennek a szövetségnek célja, hogy együtt tükrözzék Isten képmását és hasonlatosságát (1Móz 2:18-22), 1:26), hogy egymást kölcsönösen segítsék (1Móz 2:18-22), hogy beteljesülést nyerjenek a szexuális élet területén, a házasság keretein belül (1Kor 7:2-5).

*Férjnek és a feleségnek* a házasságban különböző szerepük, rendeltetésük van, az Istentől kapott ajándékaik és szükségük szerint. *A férj* a család feje, hogy Krisztus vezetése alatt, szeretetben vezesse feleségét és gyermekeit Isten tervének megvalósulásában (Ef 5:23-33. 1Kor 11:3). *A feleség*, követve a szent asszonyok példáját és ellenállva a kor szellemiségének, alárendeltségben segítenie kell férjét Isten tervének megvalósulásában (Ef 5:22. 24. Kol 3:18. 1Pt 3:1). Ezek a szerepek nem időszakosak, sem nem választhatók, és nem egymással vetekedő, hanem egymást kiegészítő szerepek a házasságban.

A házasságkötés kötelező: *vadházasságban* élők nem lehetnek a gyülekezet tagjai. Látva az első emberpárt, akik Isten áldásában részesültek, az egyházi, gyülekezeti házasságkötést is kötelezőnek tartjuk, mert ez nemcsak egy szertartás, hanem egy olyan szövetségkötés, amely Isten színe előtt történik. A házasságkötés egy gyülekezeti istentiszteleten történik, amikor a két különböző nemű, hívő, érett személy, erkölcsi és testi-lelki tisztaságban, az Úrtól vezérelve, polgári



kötelezettségüknek (= polgári házasságkötés) előzőleg már eleget téve, nyilvánosan és ünnepélyesen, a látható és láthatatlan tanúk előtt, önként, szeretetből egy életre szóló hűséget fogadnak egymásnak. Ennek a szövetségkötésnek maga Isten a tanúja, aki megáldja azt, és megköveteli annak megtartását. A gyülekezet szintén tanúja a szövetségkötésnek, és imádkozik annak áldásáért, hogy az új házaspár megtarthassa adott szavát.

A gyülekezeti házasságkötés alkalmával a lelkipásztor mindegyiket külön kérdezi meg, *egyrészt* arról, hogy meg van-e győződve arról, hogy a mellette álló személyt Isten rendelte számára, hogy házastársa legyen, *másrészt* arról, hogy ígéri-e, hogy hozzá hű marad, vele megelégszik és vele szentül és tisztán él, szeretve őt minden körülmények között, mindhalálig. A házasságkötésen a lelkipásztor kérdez és az ifjú pár, külön-külön válaszol a kérdésekre.

A menyegzőn használt ruházatnak nemcsak a két fiatal tetszésére és a vendégek tiszteletére kell lennie, hanem mindenekelőtt Isten tetszésére és tiszteletére (Kol 3:23). 2:18-22), 1:26), hogy egymást kölcsönösen segítsék (1Móz 2:18-22), hogy beteljesülést nyerjenek a szexuális élet területén, a házasság keretein belül (1Kor 7:2-5).

*folytatása következik*

*Borzási István*

## GYÜLEKEZETÜNK BETEGEI

Szeretettel kérjük  
testvéreinket, hogy a testi-lelki  
betegekért ne feledkezzenek meg

naponként imádkozni! Az orvosok  
Orvosa meghallgatja a hitből  
fakadó imádságokat.  
A felsorolt testvérek címe,  
telefonszáma Újvári Ferenc  
lelkipásztornál és Huszta Tiborné  
testvérnőnél megtalálható.

Bozsogi Jánosné  
Gálffy Imre  
Groska Erzsébet  
Husztai Dezső  
Kántor Imréné  
Kissné Boros Lídia  
Magyar Gyuláné

Páka Elek  
Sós Gábor és neje  
Szabó László  
Szalay Mihályné

Tóth Eszter  
Vida Sándor és neje

Erdei Béláné  
Gerő Sándorné  
Hetzke József  
Kántor Andrásné  
Kárpáti Tivadarné  
Liptai Sándorné  
Pap László és  
neje  
Rumbold Gyula  
Szabó Istvánné  
Szabó Lajosné  
Szebeni Gyula és  
neje  
Tóth Imréné  
Vodiczky Mária

*Minden olvasónknak  
áldott Újlesztendő  
kívánunk!*

### József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

[www.jozsefutca.baptist.hu](http://www.jozsefutca.baptist.hu)

[www.jubi.hu](http://www.jubi.hu)

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!  
Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

\*\*\*

#### Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9<sup>00</sup> imaóra,  
10<sup>00</sup> és 17<sup>00</sup> Istentisztelet.  
Szerda 18<sup>00</sup> Istentisztelet.  
Péntek 18<sup>00</sup> ifjúsági óra.